

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

23. Dies Julii. Nullum vitium, apertâ fronte in medium prodit; nisi mutuum priùs à virtute vultum acceperit. Sanctus Chrysostomus. Homil. de virt. & vit.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

23. DIES JULII,

Nullum vitium, apertâ fronte in medium proditum:
si mutuum prius à virtute vultum acceperit. *Sanctus Chrysostomus. Homil. de virt. & vit.*

Cautio. I.

Agmen claudit inter honorarias Prudentiæ pedissequas Cautio. Hæc omnia respicit, quæ vel per se mala sunt, & fugienda; vel inopportuna: vel etiam impedire possunt, quo minus quæ constitit, ratio recta sequatur. Magnum planè momentum habet in persequendis bonis, cautio malorum. Semper qui obstat virtuti, considerandum est, ne casu unico totus labor pereat. Cautioibus plenæ sunt syngraphæ, & contractus: ne fraus subrepat. In rebus fortunæ nemo decipi cupit: in rebus salutis nemo non decipi propè ambit. Ratio præcipua, cur tanta sit ubique adhibenda cautio, hæc est, quia mundus, & omnia, quæ sunt mundi, infinitis obnoxa sint fraudibus. Nullum propè est incommodum, cujus pellendi non sit aliquod præsidium. Si nos urit Sol, umbræ succedimus: si iter conficere, est labor, equis vehimur: si mare trajiciendum, conscendimus navem: si frigore algemus, in promptu est focus: si sitis molesta, potu extinguimus: si imbres, ad tecta confugimus: si contagione locus aliquis infestetur, aliò migramus, ubique possumus adversus nocentia, fragilitatem nostram munire: sed quodnam adversus mundi insidias, pedicas, dolos, remedium, ut illa fugiamus, ne illa incurramus?

II. Reme-

II. Remedia laborum, quæ mundus exhibet, ipsis profectò laboribus laboriosiora sunt: instar cauteriorum, quæ plagas non sanant, carnes exustas relinquunt, Frustrà mihi quisquam blanditur remedio, cujus patior tormenta. Malorum, quæ mundus suggerit remedia, sunt majorum malorum germina. Ubi nobis suadet, ut ulciscamur aliquam contumeliam: id agit, ut in ulciscenda illa, sexcentas alias recipiamus contumelias: Si offert gloriam, illâ ipsâ refert ignominiam: si obtrudit lautos cibos, immittit multos morbos. Quidni hîc accommodaverim illud Tullii: (a) *Urbem proditis, dum Castella defenditis.* Sic perfide munde: dum nos suaviter lactas, crudeliter necas. Esto igitur cautus, si vis tot inter insidias esse tutus. Satius est benè timere, quàm malè fidere. Mundus periculosior est blandus, quàm sævus. Etiam cum cavisse ratus, sæpè cautior captus est. Et necesse est caducis lapsibus elidatur, qui viam lubricam tenuit. Igitur, si lapis, mundum contemnendo, calcas à quo, cum diligeris, calcaris. Tantò magis deseris Christum, quantò magis diligis, quod improbat Christus. Quanta dementia id velle; quod & nocuerit semper, & noceat? Vis paucis causam, cur cautum te esse oporteat, ne in mundo decipiaris à mundo? expende verba Augustini: (b) *Nemo in hac vita habuit gaudium, sine mœrore: pacem, sine discordia: quietem, sine metu: lumen, sine tenebris: panem, sine dolore visum, sine fletu.*

III. Altera causa cur nos cautos esse oporteat, est; quod tanta sit inter bona & mala vicinitas; inter vitia & virtutes affinitas, ut nihil sit difficilius, quàm

N B 5

alte-

(a) De Divinat. 2. (b) Ser. ad frat. in exen. serm. 31.

alterum ab altero discernere. Ex porro, caligine nostra, vitii pro virtute, malique in locum boni se obtrudentis, fallaci specie profectum, ait Nazianzenus: ut homines in nominibus quoque aberrant, dicantque malum bonum, & bonum malum: (a) *Morum*, ait, *constantia*, & *gravitati*, *fastus* nomen imponitur: *fortem*, *temerarium* appellant: *prudentem*, & *circumspectum*, *timidam*: *temperantem*, *agrestem*, & *inhumanum*: *justum*, *asperum*, & *contumacem*. Cum itaque, tam sint vicina vitia, & virtutes: quis non videt, cautelâ hîc opus esse? ne amplectamur pro Gratia furiam: ne bonum appatens, pro vero malo admittamus. Quàm cautè ambulat, qui incedit per vias spinis undique horrentes, ne inde cruentus redeat. D. Bernardus exponês illa verba. (b) *Sicut lilium inter spinas! O candens lilium! O tener & delicate flos! increduli, & subversores sunt tecum. Vide quomodo cautè ambules inter spinas: plenus est mundus spinis: in terra sunt, in aère sunt, in carne tua sunt: versari in his, & minimè ledi; Divina potentia est, non virtutis tua.* Hîc opus fugâ, vel cautelâ:

*Tutiùs est vere morsum fugiendo cavere;
Quàm propè serpentem procumbere virus habentem.*

24. DIES JULII.

Qui fit nimium justus, ipso nimio fit injustus. S. Augustinus Tract. 95. in Joan.

Nihil nimis: I. modus ubique servandus.

EXpositis Prudentiæ partibus, propono quædam ejus præcepta, variis acquirendis virtutibus. Primum, sit illud breve quidem

(a) Orat. 20. (b) ser. 48. in Cant.